…rdag, 3 April 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3265

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Redactie: Tel. 1858. Administratie: Tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

„Liever in de graven — dan slaven".

(Oud-Serbisch spreekwoord).

Teleki dood.

Gerbrandy feliciteert Simovic.

DUITS-JOEGOSLAVISCHE OORLOG DREIGT.

Uit Beograd wordt gemeld, dat volgens diplomatieke berichten heden grote concentraties van Duitse gemotoriseerde blitzkrieg-eenheden plaats hebben vlak over de grens met Roemenië nabij de Joegoslavische stad Bela Crkva. Verder wordt gerapporteerd, dat de Italianen trachten om Premier Simovic naar Rome te doen komen om Mussolini's hulp in te roepen, teneinde Hitler gunstig te stemmen. Uit kringen, welke nauw met de Regering verbonden zijn, deelt men mede, dat Simovic weigert om dit te doen. Het verlangen van Italië om de oorlog af te wenden, wordt in Joegoslavië door sommige diplomaten gezien als een gevolg van de Italiaanse vrees, dat de Joegoslaven ogenblikkelijk Noord-Albanië zullen binnenvallen en samen met de Grieken de strijdkrachten van Mussolini de Adriatische Zee in te drijven.

Inmiddels heeft de gehele Duitse diplomatieke Staf, met uitzondering van de Chargé d'Affaires en de Militaire Attaché, bevel ontvangen om naar Berlijn te vertrekken. Volgens diplomatieke kringen blijkt uit dit plotselinge vertrek, dat een oorlog tussen Duitsland en Joegoslavië onvermijdelijk is.

De orders werden te Beograd om 7.30 uur ontvangen in een code-telegram. Grote en nieuwe nazie-troepenconcentraties werden gemeld bij de grens met Roemenië, nabij de stad Bela Crkva op minder dan 50 mijl van Beograd. Snelle Duitse divisies worden eveneens gerapporteerd nabij Szegde in het Zuiden van Hongarije tegenover de Joegoslavische grens.

50 Duitse legatie-attaché's en klerken en twee nazie nieuwscorrespondenten werden uit hun bed gehaald en geboden om direct in te pakken toen de order uit Berlijn werd ontvangen. De Secretaris van de Legatie deelde mede, dat het vertrek waarschijnlijk bij dag zal plaats hebben, hetgeen veiliger is dan 's nachts, daar men de sneltrein naar Budapest zal kunnen halen.

De boodschap uit Berlijn werd tegelijkertijd ontvangen met de radio-uitzending uit Berlijn, die een ver[illegible]pte campagne begon tegen Joego[illegible]

Volgens de Duitse radio gaven de Serben en Kroaten op bloedige wijze blijk van hun haat tegen de Duitse minderheid.

Berlijn gaf zelfs aan de luchtvaart-attaché bevel om te vertrekken. Nadat het inpakken begonnen was, werden documenten van de legatie door enkele klerken verbrand. Men zal voorts een poging doen om de tien laatste auto's der diplomaten uit het land te krijgen. Een bewijs, dat het bevel onverwacht kwam blijkt hieruit, dat gisterenavond de Staf van de Legatie uitgebreide plannen beraamde om zichzelf in te sluiten in de Ambassade, indien de oorlog zou uitbreken. Grote voorraden voedsel werden opgeslagen. Volgens een autoriteit van de Legatie werkte men een schema uit om zichzelf te verdedigen gedurende de korte periode, dat de Duitse troepen de grens overschreden en naar Beograd optrokken. Volgens de Duitse kringen zou Beograd in Duitse handen zijn binnen 48 uur nadat de troepen de grens overschrijden. Naar men zegt, werd de order voor een ogenblikkelijke evacuatie van de legatie gegeven, nadat een conferentie plaats had tussen Von Ribbentrop en den Duitsen Ambassadeur Von Heeren. Het schijnt nog een militair geheim te zijn of de Joegoslavische Generale Staf de hoofdstad zal verklaren tot een open stad. De Joegoslavische oorlogsvliegtuigen cirkelen echter voortdurend boven de hoofdstad.

In artikelen op de voorpagina's ontkenden de Joegoslavische bladen op kalme wijze de Berlijnse beweringen over terrorisme ten opzichte van de Duitse minderheid en werd den volke aangeraden om zich gereed te maken voor de oorlog. De Italiaanse legatie deelde mede aan de „Associated Press" dat men geen order heeft ontvangen om naar Rome te vertrekken.

Men heeft echter alle voorbereidingen getroffen voor een spoedig vertrek. Volgens een Italiaanse autoriteit is een oorlog nog niet geheel onvermijdelijk (Beograd, (AP) 3.4).

DE HONGAARSE PREMIER OVERLEDEN.

Het kabinet treedt af.

Het Hongaarse Ministerie van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat Graaf Teleki, de Hongaarse Premier, gedurende de nacht overleden is. Berichten over zelfmoord werden ontkend. Zijn echtgenote zou nog in leven zijn, doch zij zou ernstig ziek zijn en zich in een sanatorium bevinden. De verklaring, die werd gegeven, deelde mede, dat Teleki in de late avond van gisteren zijn echtgenote, die ernstig ziek is, een bezoek had gebracht en daarna naar huis terugkeerde, waar hij hedenmorgen door zijn bedienden dood werd gevonden.

Naar vermeld wordt, is het Hongaarse kabinet als gevolg van de dood van den Premier afgetreden.

Het overlijden werd ontdekt om 9 uur, toen Teleki niet uit zijn slaapvertrek kwam. Volgens vrienden zou hij zelfmoord gepleegd hebben. De nieuwsbladen deelden slechts mede, dat hij een tragische dood gestorven is, en verklaarden, dat hij een brief heeft achtergelaten, waarvan de inhoud onbekend is.

Het was bekend, dat Teleki persoonlijk eerder pro-Engels was dan pro-Duits en het dan ook aan hem te danken is, dat Hongarije zijn onafhankelijkheid heeft weten te behouden en het land niet volkomen onder Duitse dominatie is geraakt.

Naar bericht wordt, zal de Minister van Binnenlandse Zaken de post van Premier waarnemen tot er een plaatsvervanger voor Teleki gevonden is (Budapest, (AP) 3.4).

MACEKS MENING.

Betrouwbare personen, die hebben gesproken met Vladimir Macek, de Leider van de Kroatische Boerenpartij, deelden mede, dat hij zou hebben gezegd dat de kansen van Joegoslavië om een oorlog met Duitsland te vermijden thans buitengewoon gering zijn. Macek zou hebben verklaard dat het nog mogelijk was om de vrede te bewaren, doch dat de toestand zeer en zeer ernstig is.

Macek zou een formele acceptatie van de post van Vice-Premier in de nieuwe Regering voorlopig hebben uitgesteld, maar hij zou optimistischer gestemd zijn (Zagreb, (AP) 2.4).

DE EISEN VAN DE ASMOGENDHEDEN.

Hull verwierp stilzwijgend de Duits-Italiaanse eisen voor het vrijlaten van de schepen der asmogendheden.

Toen hem in een persconferentie gevraagd werd of er op het ogenblik enig plan bestaat om de schepen als geëist in de protestnota's van de asgenoten, vrij te laten, deelde hij mede, dat hij daarvan in Regeringskringen niets vernomen had. Hij voegde daaraan toe, dat wanneer de Verenigde Staten op het protest zullen antwoorden, het S[illegible]te Departement waarschijnlijk met de Duitse en Italiaanse Ambassades zal overleggen of men de gewisselde nota's zal bekend maken (Washington, (AP) 2.4).

EEN TWEEDE PROTEST.

Betrouwbare bronnen meldden, dat de Duitsers een tweede protest naar Washington gestuurd hebben over de internering van de bemanningen der in beslag genomen schepen. Het eerste protest ging over het in beslagnemen zelf (Washington, (AP) 2.4).

JOEGOSLAVIE NEEMT TREINEN IN BESLAG.

De nieuwsbladen te Budapest deelden mede, dat aan de Joegoslavische grens twee treinen met tarwe en olie voor Italië door de Joegoslavische Regering werden geconfisqueerd (Budapest, (AP) 2.4).

VON HEEREN BRENGT VERSLAG UIT.

Viktor von Heeren, de Duitse Ambassadeur in Joegoslavië overhandigde een lijvig rapport aan de Regering van het Reich met betrekking tot de Joegoslavische situatie. Elk détail daaruit, wordt volgens het commentaar van de „Dienst aus Deutsland" bestudeerd en ontleed. Een uiteindelijke Duitse reactie is daarom nog niet bekend. Verder werd bekend gemaakt, dat de Joegoslavische Ambassadeur Ivo Andric te Berlijn terugverwacht wordt. Het zou de correspondenten daarom niet verwonderen indien de reactie betreffende Joegoslavië nog wat wordt uitgesteld tot Andric terug is (Berlijn, (AP) 2.4).

Uit Beograd wordt gemeld, dat de Joegoslavische Ambassadeur bij de Duitse Regering naar Berlijn is teruggekeerd na twee dagen in Beograd te hebben doorgebracht teneinde aan zijn Regering rapport uit te brengen (Beograd, (AP) 2.4).

DUITSE DIPLOMATEN ZIJN NOG NIET VERTROKKEN.

In Beograd bevinden zich, naar gemeld wordt, nog 60 van Hitlers diplomatieke vertegenwoordigers. De meeste bedienden van de legatie hebben de stad verlaten. Het wordt echter ontkend, dat de nazie-luchtvaart- en militaire attaché's met hun privé-vliegtuigen zijn vertrokken, terwijl slechts 10 Duitse automobielen uit het land verscheept zijn. De Duitsers verklaarden, dat zij zullen vertrekken vóór de oorlog uitbreekt.

Men heeft echter een contrôle-systeem ingesteld zodat een eventueel vertrek ten snelste kan plaats hebben. Alle vier Duitse officiële gebouwen hebben een voorraad voedsel opgeslagen voor geval men zich zal moeten insluiten tegen zulke demonstraties als die van verleden week.

Hoewel men nog staat op de diplomatieke voorrechten hebben de diplomaten toch de swastika's van hun auto's gehaald en dragen zij niet meer de nazie-emblemen op de arm (Beograd, (AP) 2.4).

SPAANSE MENING OVER BALKANSITUATIE.

In een bericht van de „Efe" correspondent te Berlijn was deze van mening dat het eigenlijke drama van de Balkan omstreeks midden April zal beginnen. Hij liet blijken, dat Duitsland zeker een middel zal vinden om zijn toorn op Joegoslavië te luchten.

De Führer kan nooit zo een poets vergeten als die welke de mannen van Beograd hem gebakken hebben. De correspondent zeide, dat een uiteinde[illegible] beslising echter slechts kan worden genomen nadat de nodige militaire voorbereidingen getroffen zijn. Hij zeide, dat men zal moeten toegeven, dat indien Eden er in slaagt om een alliantie tussen de Turken, Grieken en Joegoslaven tot stand te brengen en daardoor hun samengestelde legers in de strijd te werpen tegen de Duitsers, hij inderdaad zijn land een grote dienst zal hebben bewezen. De correspondent, schatte, dat de drie genoemde landen een leger in het veld zouden kunnen brengen van vier millioen man. Daarbij refereerde hij naar de miltiaire waarde der Serben en Turken (Madrid, (AP) 2.4).

DUITSE SCHOOL IN MEXICO GESLOTEN.

De belangrijkste Duitse school in Mexico, „Colegio Aleman" met 1600 leerlingen staakte haar lessen. Schoolautoriteiten wendden zich om inlichtingen tot het Ministerie van Buitenlandse Zaken doch een uitleg was niet direct te verkrijgen. Naar men zegt hebben anti-nazies de school aangerand, welke volgens hen een bron is van de pronazie propaganda (Mexico, (AP) 2.4).

Het nieuws van vandaag.

In Joegoslavië blijft het ernstig broeien. De Duitsers zijn er druk doende hun biezen te pakken en er vandaan te komen. Wladimir Macek heeft gezegd, dat een oorlog met Duitsland bijna onmogelijk is, zo zegt een telegram uit Zagreb, de hoofdstad van Kroatië (voorpagina). Von Heeren, de Nazie-gezant, heeft een lijvig rapport samengesteld over de smaad, die den Duitsers in Joegoslavië (overigens terecht) is aangedaan. Het is er gelukkig al zo ver, dat men niet meer veilig is, als men met een swastika op de arm op straat gaat. Och, mocht het overal zo zijn (voorpagina).

Madrid heeft zich ook laten horen. Het meent, dat het eigenlijke Balkandrama omstreeks half April zal aanvangen (voorpagina).

In Joegoslavië heeft men twee voedseltreinen. die op weg waren naar Italië, in beslag genomen. De arme Italiaantjes zullen nog meer honger moeten lijden, tot ze hun bewind definitief omver gooien. Ze zijn er al wel druk mee doende, zo blijven de rapporten aanhouden, ook vandaag weer (blz. 3).

Hoe kan het ook anders?

Africa Orientale Italiana, de trotse Romeinse kolonie (5 maal zo groot als Italië, ruim 12.000.000 inwoners) wordt langzaam maar zeker Brits. Italiaans Somaliland had 70 mijl spoorweg, Eritrea 215 mijl, de Djibuti-Addis Abeba spoorweg is 496 mijl. De kustlijn van Africa Orientale Italiana is...... alleen al 1770 mijl lang. En dat is nog een kust, laat staan het binnenland. Wel hebben de Italianen vele wegen gebouwd (vóór hen waren er alleen landwegen), maar het was roekeloos een krijg aan te gaan, terwijl de verkeerswegen nog zo gering in aantal en lengte waren. De Britten marcheerden met hun geharde troepen rustig verder, waren op terreinmoeilijkheden voorbereid, deden ± 300 mijl per-dag en hadden sinds Berbera gevallen was, ook een mooie stut in de rug. De grootste Oceaan-stomers kunnen bij Berbera komen.

Nu staat Massawa op vallen, dat is het laatste grote object van de Britse campagne in Afrika. Daarna is het met Italiaans bezit in Afrika pactisch gedaan (blz. 4).

Gibraltar wordt nog meer versterkt. Er zitten Canadezen (blz. 4).

Roosevelt is ereburger van Athene geworden, en zodoende heeft deze oude stad een traditie van enkele duizenden jaren voortgezet (blz. 4).

Teleki, miniser van Buitenlandse Zaken van Hongarije, is overleden.

De Nederlandse Minister-President Gerbrandy heeft Collega Minister-President Simovic van Joegoslavië gefeliciteerd, in verband met de bewindsaanvaarding van Z.M. Peter II. Minister Welter heeft nogmaals verzekerd, dat hij zo enigszins mogelijk na zijn bezoek aan de Oost ook de West zal bezoeken (blz.2).

Nederlander in Londen ontving „Het Volk."

Om stof te sparen bestaan overhemden uit borst- en ruglap, die door lusjes aan de bretels op plaats gehouden worden.

De rede van Hare Majesteit onlangs voor Radio Oranje, heeft het vraagstuk van de „reconstructie" na de oorlog, de heropbouw der samenleving weer in ieders gedachten gebracht. Onze Landsvrouwe raadde Haar onderdanen in het bezette gebied aan, zich te bezinnen op wat komen moest, doch de discussie en omlijning er van uit te stellen, tot dit in vrijheid en waardigheid kon geschieden. Daarmee is de herziening van ons staatsbestel geworden tot een officiëel punt van regeringsbeleid na de oorlog.

Maar de Koningin, dit noemende, gaf daarmede toch reeds te kennen, dat Haar regering dit punt in de bespreking moet hebben aangeroerd. Nu is dit kabinet een lichaam, dat zijn taak slechts ziet in het victorieus beeindigen van de oorlog.

Het kabinet-Gerbrandy zou, met andere woorden, terug in het vaderland, zijn mandaat weer in handen van Hare Majesteit leggen. Dat desniettemin toch onze Koningin op dit ogenblik van de oorlog over de grote lijnen van staatsbeleid, ja, meer, **van een herziening van ons staatsbestel gesproken heeft,** zou insluiten, dat de huidige regering van ons land dit — zo bij uitstek — vredesdoel tegelijk als een oorlogsdoel beschouwt. Alweer, deze oorlog is totaal. Hij wordt gevoerd met wapens van staal en tegelijk met de wapens van de geest. Hitler, de antagonist van Koningin Wilhelmina, voert die strijd met het wapen der „Nieuwe Orde". Het kan niet wachten. het kan zelfs niet wachten tot na de oorlog, zo zegt de Duitse propaganda in Nederland. Ziet, reeds nu is er die nieuwe ordening.

Doch onze Landsvrouwe, in wijze rust, sterkt Haar onderdanen in hun lijdelijk verzet, tot het ogenblik, dat gezamenlijk, met horen van alle opvattingen, de nieuwe koers uitgezet kan worden. Tegelijk zegt H.M. tot Haar volk, dat inderdaad de wereld veranderd is, dat Zij haar land niet terugvindt, zoals Zij het verlaten heeft. Enerzijds verwoest, beschadigd, zowel in de dode materie, als in de levende stof van geest en ziel doch andererzijds met nieuw leven kiemend in de harten en hoofden der mensen. De Koningin stelt de opvattingen, die Zij en Haar regering over de nieuwe tijd koesteren, volkomen achter bij hetgeen uit het volk zelf geboren zal worden.

En, met de woorden, dat, terug in het vaderland, de Kroon met het volk zal overleggen, hoe aan die nieuwe tijd vorm gegeven zal worden in de staatsinstellingen van Nederland, heeft onze Koningin, over de hoofden der brute bezetters heen, reeds nu, samen met Haar volk, die toekomst — een grote toekomst — stevig verankerd.

De woorden van H.M. hebben — dit bleek ons dezer dagen uit de brief van een vooraanstaand landgenoot te Londen — in de Nederlandse kringen in Engeland grote indruk gemaakt. Ook verschillende Engelse dagbladen hebben, aldus evenvermelde brief, hun ingenomenheid met de Koninklijke woorden vermeld.

De „Times" schreef boven een weergave van enige gedeelten van de speech der Koningin: **„Dageraad der overwinning"** en ook de „Daily Telegraph" heeft een waarderend commentaar gegeven. Hier volgt een gedeelte uit de interessante brief:

„Ik kan mij voorstellen, hoezeer in Nederland met ontroering geluisterd is naar de Koningin. Men heeft het daar zwaar. Vandaag kwam mij het eerste nummer van „Het Volk" in handen, dat ik te Londen gezien had. Het blad toont de sporen van de tijd. De heer — of liever: het creatuur — Kerkmeester, vroeger van het Nationale Dagblad en thans „Directeur van N.V. de Arbeiderspers", heeft van het vroeger zo levendige arbeidersblad precies zo'n dood ding gemaakt als zijn eigen Duitse satelliet. De opmaak is even onkundig en doods; advertenties zijn practisch verdwenen. Alle adverteerders blijken weggelopen te zijn. In dit nummer beslaat slechts de „Mij de Betuwe" enige ruimte op de enige advertentie-pagina. Familieberichten en kleine advertenties, vroeger vele bladzijden, staan thans ook op die ene advertentiepagina, evenals „stop"-advertenties voor het eigen bedrijf. En daar, naar men zegt, het aantal abonnees van 200.000 tot enige tientallen duizenden is teruggelopen, kan men nagaan, hoeveel geld er thans bij dit vroeger financiëel krachtige blad moet.

Dit avondblad van 14 dagen geleden toont overduidelijk, dat in „Het Volk" geen enkele schijn van redactioneel initiatief meer over is. Het zijn alles Duitse D.N.B.-berichten of A.N.P.-verslagen. **„Joods misdadiger terechtgesteld"**, slaat op het doodschieten door de Duitsers van een Amsterdammer, die, volgens de Duitsers, Nederlandse nazies zou aangevallen hebben.

Een met veel Duitse woorden doorspekt bevel van den Kommandant van de „Lufgau" verordent café's om om 20.30 uur te sluiten. Een Vrouwenrubriek vertelt van het kopen van een overhemd door „vader". „De prijs viel niet mee, maar het was nog een hemd van prima qualiteit. Vader is erg zuinig op zijn kleren en als hij er nog langer mee doet dan anders, dan heeft hij het eerste jaar geen nieuw nodig. De winkelier, bij wien we dat overhemd kochten, vertelde ons, dat hij een nieuwe soort overhemden in bestelling had. Die bestaan uit een tweetal losse lappen voor de borst en over de rug. Er zitten geen zijpanden of mouwen aan. Aan die losse stukken zitten, daar, waar de bretels er over gedragen worden, lusjes. De bretels gaan daar doorheen en houden zo de lappen op hun plaats."

De „moeder", die dit stukje schrijft, vertelt dan verder, dat het eigenlijk erg practisch is en in de zomer zelfs luchtiger dan die andere overhemden. En daar vader toch nooit gaat biljarten, zodat hij nooit zijn jasje hoeft uit te doen, kan hij er keurig uitzien. Want het is ook minder werk om te wassen. Juist de mouwen waren zo moeilijk om te strijken.

En zo is „moeder" heel tevreden.

Slaafse Journalistiek.

Verder staat er in dit „Volk" een lang artikel van een „biezonderen correspondent" over de arbeiders, die ergens in een stationsrestaurant in een Duitse grensplaats zitten te wachten op de trein, die hen weer van Nederland terug brengt naar de fabrieksplaatsen, waar zij te werk gesteld zijn. De „journalist", die dit artikel schrijft, had blijkbaar de taak: „ontken niet, dat het een zwaar lot is voor de arbeiders, ver van huis voor drie maanden, met achterlating van vrouw en kinderen in zorgen, maar laat zien, dat er nu eenmaal de noodzaak is en dat er zoveel voor hen gedaan wordt. Noem het een verzuim van de vroegere regeerders, dat er thans nog altijd werkloosheid is."

En zo werd dit laffe artikel een tweeslachtig propagandastuk.

Het valt op, dat het leven uit het blad is. Het enige, dat de nieuwe heersers hun lezers nog gunnen, is een kleverig soort olijke schrijverij, dat de werkelijke humor en de gezellige oubolligheid van vroeger moet vervangen. En dan is er het zaaien van haat, en, voor alles, het gevoel, dat het blad is voor onmondigen. Het enige bericht, dat nog enigszins de nieuwsgierigheid, en dan nog een ongezonde nieuwsgierigheid van den lezer zou prikkelen, was een uiterst uitvoerig verslag van een politieinval in een perceel in Den Haag, waar het zeer bont zou toegegaan zijn. Een dergelijk bericht, dat vroeger discreet in weinige regels zou zijn afgehandeld, was thans breder uitgerafeld dan ooit behoord had tot de goede gewoonten van onze journalistiek. En daarmede was het het enige ongecensureerde bericht.

Ware het niet beter geweest, als in ons land, toen de Duitsers binnenrukten en het bestuur overnamen, alle drukpersen vernield waren? Kranten had de vijand tòch kunnen drukken, want Duitse organisatie staat voor niets. Maar deze kranten hadden niet nog de „goodwill" bezeten van de oude bladen, waarmee ze niet veel meer gemeen hebben dan het uiterlijk en de meest karakterloze medewerkers. Er ware niets verloren en slechts gewonnen. Maar dat te overdenken, is te laat."

De Calvarieberg van Bonaire.

Van de Playa naar Rincon gaande, passeert men een berg, die door de bevolking Calvarie genoemd wordt.

Hij valt in het geheel niet op, is slechts 45 meter hoog, en is allerminst zodanig van vorm, dat wij reden hebben hem Calvarie te noemen. Hij blijft ten Z.O. van de knoek Onima en zuiver ten N. van de berg Grita-Cabai. Het is een spitse uitloper van een lange, platte bergformatie, eindigend in een grote, losstaande rotsblok.

Op het uiterste puntje van deze blok steen vindt men nu nog de povere resten van een voetstuk, **waarop volgens het zeggen der mensen vroeger een kruis gestaan heeft. Vandaar die naam.** Eigenlijk heet die berg Ceroe Cabuya, omdat zijn begroeiing het materiaal — de cabuya — leverde om manden te vlechten.

Iedere Rinconnees zal u minstens in het vage weg een dubbele historie kunnen vertellen, die aan Calvarie verbonden is. Deze twee histories komen den vreemdeling wel wat tegengesteld voor, maar in feite gaan ze samen, en schijnt het bij deze mensen noodzaak te zijn, dat aan een heilige plaats onheilige geschiedenissen verbonden zijn. Door slechts een van beide te geven, zou men inbreuk maken op de geestessfeer, waarin deze mensen leven.

Op de vraag, wat voor een historie aan de berg verbonden is, antwoordt men u, dat een oude pastoor, die nu reeds lang ter ziele is, en dien alleen nog maar de oude mensen persoonlijk gekend hebben, er een kruis geplant heeft. In processie placht men erheen te trekken en op de top de Rozenkrans te bidden. Sinds lang is het kruis er af gevallen.

De mensen vinden het zeer onaangenaam, dat het kruis verdwenen is. Want, ja, hoe moet je het zeggen, het is hier een beetje vreemde plaats. Niet overdag, maar 's avonds, als het donker is. Daar, aan de voet van de berg, waar de weg zo'n gevaarlijke bocht maakt, liggen drie reusachtige rotsblokken. Het is er niet pluis. Een eindje verder naar het Zuiden, daar waar de oude weg naar Fontein, de Camina di Tajacoe, zich van de hoofdweg aftakt, ligt een nog grotere steen. Hij heet dan ook Piedra Grandi. Daar spookt het nog erger. In het gehele tussenstuk, tussen de drie keien en die ene grote, is het evenmin veilig.

Wat er nu eigenlijk aan de hand is, weet men niet zo precies, maar een feit is, dat een ezel, die zijn baas naar de knoek moet brengen, er 's avonds niet langs wil. Hij blijft staan, keert zich naar links en naar rechts, hij wordt nukkig en weigert in ieder geval een stap verder te lopen.

Pastoor reed ezeltje.

Vroeger, toen men nog geen auto's kende, ging de pastoor van Rincon per wagentje zijn confrater op de Playa bezoeken. Maar zelfs met het paard van den pastoor had men de grootste last. Bij de Calvarieberg kreeg het kuren. En het gebeurt nog. Laatst kwam een jongeman nog laat in de avond onverwacht terug naar huis. Hij was op weg naar zijn knoek, maar bij de Piedra Grandi begon zijn ezel zo vreemd te doen, dat de man haastig rechtsomkeer maakte om thuis de dageraad af te wachten.

Maar, wat is het dan toch precies? Tja, daar is iets, „un cos", iets, dat schrik aanjaagt. Men weet niet wat het is.

Dat „niet weten" betekent zeer vaak „niet willen zeggen". Daarom moet men zo iemand aan de praat houden, er nog eens op terug komen en dan komt het wel los.

Er zijn er die zeggen, dat het een „cos stranjo" is, een gek ding, dat zich achter die grote steen verborgen houdt. Sommigen hebben hem zeer duidelijk gezien. Het is een spook. Een donkere, rijzige gestalte, met een breed gerande, pik-zwarte hoed. Hij loopt niet, maar zweeft. Hij zit achter de Piedra Grandi, komt geruisloos te voorschijn, verschrikt den voorbijganger, en schiet dan schielijk weer naar zijn schuilplaats terug. Een grote zwarte vent.

En omdat de pastoor er zoveel last van had, wanneer hij naar de Playa moest, heeft hij hier een kruis opgericht.

Paarden zijn schichtig voor plotseling zich voordoende grote dingen.

Dat is dan het verband tussen de spookgeschiedenis en de kruisplanting! Erg aannemelijk is het niet. Voor het gespook achter die stenen is een zeer goede natuurlijke verklaring te geven.

Paard en ezel worden schichtig, als er plotseling iets groots voor hun ogen verschijnt. Hoe vaak ziet men niet, dat een ezel stil staat voor de grote betonplaten, die hier en daar op de weg liggen, om rooivorming te voorkomen. Hij loopt om. Ook kan een ezel, volgens ervaren ezelberijders, zeer nukkig worden, zodra hij een grote boom of iets opvallends ziet.

Welnu, die grote rotsblokken langs de weg, zijn inderdaad wel zeer opvallend. Vooral als de maan erachter staat. Dan is het schaduwvlak, een donkere plek in de zacht verlichte omgeving, en werpt bovendien een scherp afgetekende zwarte vlek op de weg.

Geen wonder dat de ezels hier bang worden. De angst van de mensen komt enkel en alleen van de weeromstuit. En als men eenmaal door schrik bevangen is, en van te voren aan het werkelijk bestaan van zwarte vreemde kerels overtuigd is, ja, dan is het voor de hand liggend, dat men in de grillige, natuur nabij Onima de nodige spoken ziet. In geen geval echter mogen we aannemen, dat iets dergelijks den pastoor de aanleiding zou gegeven hebben, plechtig een kruis op te richten.

De ware historie van Ceroe Calvarie is van veel ernstiger aard. De berg spreekt van een droef tijdperk uit Rincons verleden.

In de aanvang was Rincon een voorbeeldig plaatsje. Men leefde er wel in barre armoede, maar tevreden en gelukkig.

Omtrent 1890 kwam een kentering. Vanuit Venezuela kreeg men een aanbod om te komen werken in de kopermijnen van Tucacas. Vele mannen, door het herhaald mislukken van de oogst gedoemd tot een schier werkloos leven, zegden toe. In Tucacas kon men werken. Er werd geld verdiend. Daar was drukte en afleiding. Daar was leven. Maar ook nog meer......

Bonairianen, die geen Bonairianen meer waren.

Na enige tijd kwamen zij in hun dorp terug. Den achtergebleven Riconnezen sloeg de schrik om het lijf. Dat waren geen mannen van Bonaire meer! Ze hadden geld op zak, beste pakken aan, dronken iedere avond. Ze stalen als raven en schenen zich niet te storen aan God of gebod. En het ergste: de zedeloosheid nam hand over hand toe. Zo kwam het, dat binnen weinige jaren de naam van het eens zo eerbare Rincon met schande werd genoemd.

Met de ontucht en diefstal liep het zo hoog, dat Mgr. van Baars, die in 1899 Rincon bezocht om het H. Vormsel toe te dienen, zich genoodzaakt achtte een harde predicatie te houden, en de Riconnezen bezwoer zich te bekeren van hun ondeugden, vooral van diefstal en zedeloosheid. En zo niet, dat dan Gods wraak wel eens in ongekende mate op Rincon zou kunnen neerkomen.

In 1900 was Pater Okhuyzen herder van Rincon. Het schijnt, dat deze man zijn volk begrepen heeft. Hij zag in, dat het zich dagelijks uitsloven voor zijn parochianen niet voldoende was. Het verval was meer te wijten aan zwakheid dan aan slechte wil. De plotselinge weelde en een vreemd land, daar waren die eenvoudige mannen niet op berekend. Het geloof, dat bij deze mensen zo diep zit ingeworteld, kon er niet met een slag uit verdwenen zijn. Dat was onlangs nog gebleken, toen een stel dronken mannen het stenen kruis „Piedra Cruz" in stukken geslagen hadden. Het hele volk was uitgelopen, ook mannen en na enkele dagen stond er een nieuw, maar nu van hout op. De liefde en eerbied voor het kruis zit deze mensen in het bloed.

De Pastoor vormde een schoon plan. Geen geweld, geen dreigementen, maar gebed op een manier, die hun het meest lag, zou de zonde kunnen keren. Hij zal een devotie-oord stichten, midden in Gods vrije natuur. Een kruis op een rots en daar de Rozenkrans bidden. Natuur, kruis en Rozenkrans, dat behoort bij den Bonairiaan.

Op Goede Vrijdag om 15 uur trok een lange processie van Rincon naar de Ceroe Cabuya. De gehele parochie was van de preekstoel af bij elkander geroepen. De mannen droegen beurtelings een kruis van zware balken, en van ongeveer een meter hoog. Onderweg werd al maar de Rozenkrans gebeden. Ook droeg men een ladder mee, die bij aankomst tegen het hoge rotsblok werd gezet. Over de klove, die het rotsblok scheidt van het vaste gedeelte van de berg, had men een bruggetje gelegd.

Pastoor klom op een ladder.

De pastoor besteeg de ladder en plantte met behulp van enkele mannen het Kruis. Het werd plechtig gezegend en daarna sprak de herder zijn parochianen, die de gehele weg vulden, toe, hen dringend aansporende hier vaak te komen bidden voor de bekering der zondaars.

Het was een groots gebeuren voor Rincon.

Zo luidt het verhaal, dat vele ouderen heden ten dage nog weten te vertellen, en met deze simpele woorden in de parochie-kroniek staat opgetekend: „Op Goede Vrijdag 15 uur van het jaar 1900 werd door hem (p. Okhuyzen) een kruis geplant op de hoge rotsblokken bij Onima, en na die plechtigheid voor de bekering der zondaars gebeden. Moge het gebed, op die plechtige dag gestort, verhoring vinden bij God."

Na de planting spoorde de ijverige pastoor de zijnen nog herhaaldelijk aan er te gaan bidden. Lange tijd bleef de gewoonte in zwang. In de eerste jaren ging er geen dag voorbij zonder dat men enkele mensen op de berg, die ondertussen door de volksmond „Calvarie" genoemd was, zag gaan bidden. Wie er met zijn ezeltje langs kwam, steeg even af en bad een onzevader. Verschillenden gingen er heen vanuit Rincon en baden dan boven op de berg aan de voet van de rotsblok.

In de destijds bestaande Derde Orde heeft de pastoor het den leden voorgehouden, dat zij het voorbeeld dienden te geven. Zij bezochten dan het heilig oord in groepen en baden onderweg twee rozenhoedjes, op Calvarie drie, en op de terugweg wederom twee, dat al voor de bekering der zondaars.

Een jaar of tien is de devotie levendig gebleven. Daarna verslapte ze. Er werd niet meer op gewezen en zo kwam het, dat de Calvarieberg een oord werd, waarheen men zich nog slechts uit particuliere devotie begaf. Enkele jaren geleden begon het kruis te vermolmen. Eerst viel de ene, toen de andere arm eraf, toen viel de stam om en daarmee de gehele devotie......

Calvarie, eens een bekend genadeoord, is nu een vergeten plaats. De kinderen van vandaag weten nauwelijks waar ze die berg moeten zoeken.

En toch, welken man of vrouw men erover aanspreekt, allen vertellen met leedwezen, dat het zo mooi was en betreuren het, dat hun kruis op de berg een geschiedenis van het verleden is.

Niets kan er tegen deze devotie worden ingebracht. Gevaar voor misbruik bestaat er niet. Het enige wat men bij een vernieuwing kan winnen, is, dat er meer gebeden wordt. Edeler aanwinst kan men zich niet denken. Wel zullen menselijke middelen om de devotie voor een verslapping te behoeden moeten worden aangewend. Als men het kruis uit rotssteen zou hakken in de vlakke wand van de rotsblok, de intentie, waarvoor het is opgericht, in een paar woorden inkapt, en bovendien de mensen van tijd tot tijd aanspoort, dan zal er weer meer gebeden worden. **Bonaire zal dan wederom een hem geheel eigen heiligdom bezitten.**

NEDERLAND

Minister Welter heeft waardering voor West Indië.

Minister Welter heeft aan journalisten verklaard, dat Nederlands Indië geen vierkante meter van zijn gebied zal afstaan, geen enkele territoriale concessie zal ook maar in overweging worden genomen. De Minister legde er nog de nadruk op, dat de defensie van Nederlands Indië voornamelijk afhangt van de levering van goederen en materialen door de Verenigde Staten, waarvoor contant wordt betaald en die door Nederlandse schepen zullen worden vervoerd. Minister Welter heeft zijn grote waardering voor Nederlands West Indië uitgesproken en nog eens nadrukkelijk gezegd: **„Ik hoop werkelijk in staat te zijn na mijn terugkeer uit de Oost, Curaçao en Suriname te bezoeken."**

Hilversum onder nazie-bewind.

De Rijks-Commissaris van Hilversum, tevens burgemeester, Jhr. von Bönninghausen, heeft den joden verboden in hotels, café's en zwembaden te komen en een uitdrukkelijk verbod uitgevaardigd om portretten van de Koninklijke Familie in woonhuizen te hebben hangen.

Gerbrandy feliciteert Simovic.

De Nederlandse minister-president Prof. Gerbrandy heeft den nieuwen Joegoslavischen premier Simovic telegrafisch gelukgewenst met zijn benoeming:

„Ik ben er van overtuigd, dat en bewind onder Z. M. Koning Peter Uw vaderland ten goede zal komen voor vrijheid en onafhankelijkheid."

Indische voorzorg.

Het Nederlands-Indische Gouvernement heeft de Volksraad een crediet gevraagd van 4.500.000 gulden voor versterking van de vlootbasis in Soerabaja en Tandjong Priok en enige andere maatregelen alsmede 1.000.000 gulden voor medische voorzorg in oorlogstijden ten behoeve van de burgerbevolking.

CURACAO.

IS UW BRIEF ER OOK BIJ?

De volgende formulieren zijn op het kantoor van het Rode Kruis, Pietermaai 22.

Groot J. J. de, Pension Binnenhof; **Laar** Valbert v.d., 15 v. Raderstraat; **Maree**, Th., Lauferstraat 2. **Pelt**, W. van, St. Elizabeth Gasthuis; **Smit**, Abraham, Kustwacht, **Wehrens** van de **Broek** M., Niewenstraat 6.

CUROM-NIEUWS.

Programma **Vr.**: 8.35 Nieuwsbulletin.

12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.

19.30 Gevariëerd Programma.

20.00 Boeken-halfuurtje verzorgd door Mevr. L. Saveur.

20.30 Nederlands Nieuws en nieuwsberichten.

20.45 Franse muziek.

21.15 Gevariëerd Programma.

21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende Botica's de Zondag- en nachtdienst.

Otrabanda: Botica Central.

Punda: Botica Wilhelmina.

CHEQUEKOERSEN.

De „Hollandse Bank-Unie" deelde ons hedenochtend de volgende koersen mede:

	Inkoop.	Verkoop.
Batavia	99.50	100.50
Paramaribo	99.59	100.50
Caracas	46.75	48.75
New York	1.8850	1.9050
Londen	7.55	7.65
Zürich	45.00	46.50

O TEMPORA, O MORES!

Wanneer men binnentreedt in een zaal, waar recht gesproken wordt, dan wordt men onwillekeurig getroffen door de ernst die spreekt uit de aldaar plaats vindende verrichtingen.

Dit is temeer het geval, wanneer men een zitting bijwoont van een rechtscollege, dat in dit gebiedsdeel als hoogste instantie geldt, hetzij in burgelijke, militaire of administratieve rechtspleging.

Een der factoren, die meewerken tot opwekking van deze ernstige spheer is wel: het uiterlijke schouwspel, dat men te zien krijgt, wanneer men de rechtszaal binnentreedt. Het voorkomen der achter de groene tafel gezeten personen drukt dan ook zijn stempel op het gehele college.

Bij een hoogste rechtscollege nu zijn wij, met onze waarschijnlijk ouderwetse begrippen, gewend te zien, dat niet alleen de rechters, doch ook diegenen, die bij de rechtspraak hun diensten verlenen als griffiers en secretarissen, lieden zijn, doorkneed in hun vak, personen van zekere autoriteit.

Hoe verbaasd waren wij niet, toen wij onder de „Officiële Mededelingen" een bericht toegezonden kregen, waaruit bleek, dat ook in onze administratieve rechtspleging de moderne geest zich deed gelden.

Immers: instede van een terzake kundig en bestudeerd man is thans als secretaresse van het hoogste rechtscollege in belastingzaken (zowat te vergelijken met den griffier van het hof) aangewezen een **jeugdige schrijfster**, die eerst sedert enkele maanden bij het Gouvernement tewerk gesteld is!

Niet, dat getwijfeld moet worden aan de goede wil en de ijver van deze schone tijdelijke kracht, maar onwillekeurig rijst de vraag, of iemand, die op het punt van belastingen generlei ervaring heeft, en die niet eens **ambtenaar** is, wel geschikt mag worden geacht, de acten van het geding op te maken.

Is evenwel de bedoeling, om bij wijze van modern snufje het sobere aspect van bedoeld rechtscollege te verfraaien en het 4-uurse kopje thee smakelijker te doen opdienen, dan is de nieuw ingeslagen weg wel een gelukwens waard.

BROOD EN STENEN.

Door de recherche werd Maandag aangehouden een 42-jarige man afkomstig van de plantage Wacao, die bouwmaterialen in voorraad had, welke in de laatste tijd ontvreemd zijn. Hij werd na verhoor en bekentenis op vrije voeten gesteld.

Een broodverkoper, die de door hem geïnde gelden niet aan zijn patroon afdroeg, maar voor zichzelf behield, werd in politiebewaring gesteld, nadat gebleken, dat hij, aldus handelende een bedrag van ongeveer 370 gulden ten eigen bate had aangewend.

AVERIJ AAN DE NEUS.

Toen Maandagavond het vrachtschip „Agra", varende onder Zweedse vlag, onder loodsaanwijzingen het Schottegat binnenliep, bemerkte de loods dat zijn aanwijzingen niet behoorlijk werden opgevolgd. Het schip liep op de wal in en vernielde met de voorsteven een gedeelte van de kademuur van de zogenaamde Kleine Werf. Zelf liep het schip averij aan de neus op. Persoonlijke ongelukken hadden niet plaats, doch de schade is wederzijds zeer groot. De recherche stelt een onderzoek in naar de schuldvraag.

HERMANDAD BIJ DE NEUS.

Op de 1e April werd, des avonds te omstreeks half acht, brand gemeld in het Hotel Curaçao. Bij aankomst bleek de brandweer het slachtoffer geworden te zijn van een inderdaad geslaagde Aprilgrap, want er was van brand geen sprake. Toch schuilt er in een dergelijk loos alarm enig gevaar, daar het materiaal op zulke momenten niet voor werkelijke gevallen beschikbaar zou zijn. Overigens heeft de politie op Curaçao over baldadige meldingen niet te klagen. De zelfde avond werd wederom brand gemeld in een kantoor op de Pietermaaiweg, waar een klein binnenbrandje, dat nog in een beginstadium verkeerde, werd geblust.

AVONDTENNIS OP HET RIF.

Doordat de tennisbaan van de K.S.C. op het Rif thans van licht voorzien is en nu ook 's avonds gespeeld kan worden, had gisterenavond de ingebruikneming daarvan plaats, hetgeen een enigszins officiëel karakter droeg.

Om 20 uur opende Mr. L. A. Weeber, Voorzitter der Katholieke Sport Centrale, de avond met een kort woord, waarin hij de verbetering verwelkomde en de hoop uitsprak, dat hierdoor zou worden bijgedragen in de mooie tennissport.

Onder de vele belangstellenden bemerkten wij behalve Bestuursleden van de K.S.C., en Geestelijke adviseurs, vele sportliefhebbers. Moet worden gezegd, dat het zwakke geslacht sterk vertegenwoordigd was.

In een herendubbel kwamen eerst tegen elkaar uit de Heren Jesurun en Martinez tegen Hoyer en De Lannoy, welke wedstrijd door de eersten werd gewonnen met 7—5, 8—6. Uit de score blijkt wel, dat de krachten niet veel verschilden.

In de eerste set waren Jesurun en Martinez voortdurend een game voor, die telkens door hun tegenstanders werd opgehaald. De mooie momenten hadden meestal plaats bij het net, waar Martinez met zijn lange armen buitengewoon goed werk verrichtte. Aan de andere kant was het de snelle Hoyer, die toonde een goede netspeler te zijn. Er ontstond eens een volley-duel, dat een uitbundig applaus ontlokte aan de aanwezigen.

In de tweede set schenen Hoyer en partner in het begin deze voor hun rekening te zullen nemen, daar ze uitliepen tot 3—1. Vooral door het zekere en kalme spel van Jesurun wisten hij en partner echter de achterstand op te halen en te passeren tot 4—3. De tegenpartij wist echter niet van toegeven en bleef hen telkens op de hielen zitten. In deze set konden meestal de mooie lobs bewonderd worden, terwijl ook het plaatsen goed was.

Hierna werd een set gemengd-dubbel gespeeld tussen Hoyer en Mej. Martinez tegen Tjin-A-Djie en Mej. Rigaud. Deze werd door de eersten gewonnen met 6—4.

Tot slot werd een set dames-enkel gespeeld tussen Mej. Rigaud en Mej. Martinez, welke door de eerste gewonnen werd met 6—2.

Deze overwinning was vooral te danken aan het kalme en berekende spel van de eerste. Hoewel Mej. Martinez een vastere slag bleek te bezitten dan haar tegenpartij, pakte zij het spel soms wat te hard aan, zodat vele van haar goede kansen verloren gingen.

ARUBA

AFSCHEID VAN DEN HEER SCHUTTE.

Dezer dagen vergaderden in het beneden-locaal van het Douanegebouw ongeveer 43 ambtenaren, w.o. de Verificateur Maduro, om hun chef een hartelijk vaarwel te zeggen.

De heer Polaner, kommies der belastingen 1ste klas, het woord nemende, memoreerde in fraaie bewoordingen de vier jaren, waarin zij allen in beste harmonie gewerkt hebben onder ontvanger Schütte en wenste dezen vertrekkenden ontvanger veel succes in zijn nieuwe carrière toe en zei, dat het Zijner Excellentie den Gouverneur behaagd heeft den Heer Schütte tot een hogere rang te promoveren, gezien zijn goede hoedanigheden en capaciteiten.

Hij sprak de wens uit, dat de Almachtige den heer Schütte op zijn verdere levensweg zal verlichten en bijstaan. Tenslotte bood spreker ook namens alle aanwezigen een electrische koffie-urn aan als bewijs van hun sympathie voor den heer Schütte.

Daarna dankte de heer Schütte voor de geuite goede wensen en het mooie cadeau, die een ere-plaats zal hebben in zijn eetkamer.

EMMASTAD

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Geb. lever, purrée, doperwten.
Morgen: Nassi goreng.

Agenda:

Vrijdag 4 April 19.30 uur
Competitie biljarten „A" klasse.
Dinsdag 8 April 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag 9 April 19.30 uur.
Competitie biljarten Hoofdklasse.

WACHTDIENSTEN.

Donderdag, 3 April 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop. tel. 832, Negropont 101.
Shipping & Supplies: Hr. Meinster. tel. 304. L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690. Emmalaan 1.

TE KOOP:

2 Libertystoelen
1 Philco Radio (tafel model).
Alles in zeer goede staat.
Te bevragen: Federikstraat No. 79
Willemstad.

Korte Knallen.

DE LOTERIJ-ZIEKTE.

Vandaag zijn we weer vol spanning.

Ik zeg maar zo, dat de loterij-ziekte ...raçao heeft aangetast. Als ik het ...t heb, is deze ziekte van Venezuela ...rgewaaid, waar die in overgrote ...e schijnt te heersen. Volgens ken...en, die het kunnen weten, is het ...Cuba en in Panama al even erg.

...ver het overwaaien gesproken. ...ndagmiddag werd ik uit mijn siësta ...ekt door een jankende radio er...s in de buurt. Iemand met een kra...de stem riep op een bepaalde me...ie een nummer in het Spaans, waar...een andere nòg krakender en nòg ...uzer een getal noemde, zoiets „Cuatrociento Bolivares". En zo ...g dat door zonder ophouden. Ik ...rd er ballorig van en besloot wat ...t op straat te zoeken. Ja, geachte ...ers, op straat! Ik trok mijn jasje ...n en liep kwaad de deur uit, maar ...g had ik geen twintig stappen ge...an, of er werd mij een gekleurd ...jet onder de neus geduwd. „Shon ...coempra biljèchi?"

Het was een oud vrouwtje met in...vallen wangen en uitpuilende ogen. ...erkelijk meelij-wekkend. Om haar ...n plezier te doen, kocht ik twee ...kjes en vervolgde mijn weg.

Onderweg passeerde ik nog ver...hillende vensters, waar de gekleurde ...piertjes als de was aan een lijntje ...ngen te wapperen en werd ik nog ...rschillende malen aangehouden door ...e meest uiteenlopende types, doch ik ...d mijn besluit genomen, dat ik niet ...eer zou kopen en schudde telkens ...rdnekkig neen.

Dat was op Zondag, waarde lezers. ...n rustige Zondag. Buitengewoon ...stig zelfs, vergeleken bij de dag, de ...tale Woensdag, die altijd aan de ...ekking voorafgaat. Want dan is het ...n loterij-rush.

Op zo'n dag krijgt men tegen wil of ...ank mooie dromen van de loterij...erkopers te horen, waarin lokkende ...ummers voorkomen. Men beweert ...elfs pertinent van jou persoonlijk ge...roomd te hebben. En als je dan, na ...evig weerstand aan de verlokkingen ...eboden te hebben, eindelijk toegeeft, ...emerk je even later, dat ook anderen ...an je gedroomd hebben. Je bent het ...iddelpunt van dromen geworden.

Je wordt er zelf dromerig van.

Of is het misschien de loterij-koorts, ...ie me doet ijlen, vraag ik mezelf af, ...n loop hoofdschuddend, om verkopers ...f te weren, naar huis.

„Der Tag" is genaderd, de grote ...dag der trekking en nietsdoeners ...tromen reeds vroeg samen voor het ...stadhuis.

De spanning stijgt.

Ik zit op kantoor en wacht op de krant, die de hoofdnummers zal brengen.

Intussen begint mijn hoop te vervliegen, omdat er berichten binnen komen, dat Shon Nene of Shon Wawa zoveel stukken van de hoofdprijs hebben gewonnen.

Maar niemand weet het juiste nummer.

Eindelijk verschijnt de „Amigoe". Wie is dé gelukkige? staat er. Met een blik zie ik, dat ik het niet ben. Maar laat ons wachten op de lijst. De volgende morgen verschijnt deze.

Neen hoor, het is weer mis, zoals altijd. De spanning is voorbij. En ik vergeet even de crisis, die zich straks weer van mij meester zal maken.

BUITENLAND

DUITS NIEUWSAGENTSCHAP. IN PERU VERBODEN.

Uit Lima wordt gemeld, dat aan het Duitse nieuwsagentschap „Transocean" werd verboden om in Peru te opereren op grond, dat het nieuws dat verspreid wordt, de goede internationale verhoudingen zou kunnen schaden.

Het decreet van den Peruaansen Minister van Binnenlandse Zaken voegde eraan toe, dat het agentschap tevens de binnenlandse veiligheid van andere landen zou kunnen schaden en de democratische instellingen aantasten.

Daarom werd besloten de vergunning in te trekken, welke was verstrekt aan „Transocean" om op het grondgebied van Peru als nieuwsagentschap te opereren.

DRASTISCHE MAATREGELEN VAN PERU.

Van gezaghebbende zijde deelde men mede, dat het Regeringsdecreet van gisteravond, waardoor het „Transocean" nieuwsagentschap werd verboden, komt door de houding van het agentschap tegenover de democratische doctrines en de liberale inzichten van de Peruaanse Regering. Misschien is het ook het gevolg van het tot zinken brengen en verbranden van twee Duitse schepen en de vlucht van twee andere uit Callo zonder de nodige dige vertrekpapieren.

De Nationale aanklager beval de wettige inbeslagneming van de gelden, die op de banken zijn gestort en behoren aan de Norddeutscher Lloyd en de Kosmos Navigation Co., en de eigenaren van de schepen, die uit Callao zijn gevlucht en die te Callao tot zinken zijn gebracht. Hij gebood ook de inbeslagname van de gelden behorende aan de scheepvaartmaatschappijen en van de Lufthansa. Plaatselijke firma's, die door deze maatregel zijn getroffen, zijn Hardt Company en Ostern Company (Lima, (AP) 2.4).

VERKLARING VAN BUTLER.

De Britse Ondersecretaris van Buitenlandse Zaken Butler, deelde mede in het Lagerhuis, dat de Britse Regering nauw samenwerkt met de Verenigde Staten met betrekking tot de Japanse actie in China, welke met groeiende ontevredenheid wordt gade geslagen. Toen hem werd gevraagd over de houding van Tokio ten aanzien van de „open deur" politiek, antwoordde hij, dat hij onlangs de gelegenheid heeft waargenomen om den Japansen Ambassadeur met de Britse inzichten hieromtrent bekend te maken. De Britse Regering kan zich onmogelijk verenigen met de aandrang van Japan om de „open deur" handelspolitiek in China intact te laten.

Butler beschreef toen hoe de pro-Nazie Stoyadinovic tot Brits gebied was toegelaten. Hij zeide:

„Op 25 Maart deelde de vroegere Joegoslavische Regering aan de Engelsen mede, dat hij was verbannen en vroegen aan de Engelsen om hem toe te laten en hem vast te houden. Stoyadinovic is daarom nu in Britse handen en zal op Brits gebied worden gevangen gehouden."

Butler gaf toe, dat de Turks-Russische overeenkomst uiterst bevredigend was voor „Whitehall" en dat men hoopte, dat zulke ontwikkelingen Moskou nader tot de Britse inzichten zou brengen (Londen, (AP) 2.4).

BRAZILIE WAAKT.

Met het verbranden en tot zinken brengen van schepen der as-genoten in vele Latijns-Amerikaanse landen kijken de Brazilianen scherp uit naar tekenen die dergelijke handelingen zouden veraden bij de 24 Italiaanse en Duitse schepen die in de Braziliaanse havens liggen (Rio de Janeiro, (AP) 2.4).

BRAZILIË PROTESTEERT.

Brazilië diende een protest in bij Duitsland tegen de luchtaanval op het Braziliaanse vrachtschip „Taubate", welke op 22 Maart in de Middellandse Zee plaats vond en eiste de wettige en morele herstellingen (Rio de Janeiro, (AP) 2.4).

ELZAS-ZWITSERSE GRENS GESLOTEN.

Duitsland annuleerde plotseling de gebruikelijke opening gedurende 3 uren van de grens tussen Elzas en Zwitserland, waarbij men vroeger toestond, dat er bezoeken werden gewisseld tussen de grensbewoners. Als reden werd opgegeven de gespannen internationale verhouding.

POGING TOT VERWEKKEN VAN REVOLUTIE IN ITALIE.

Mevrouw Cecil Brown, die aan boord van de „Exeter" gisteren uit Italië te New York aankwam deelde aan de pers mede, dat een plan van Maarschalk Badoglio om in Januari j.l. een revolutie te veroorzaken, mislukt was en dat hij zich voor Mussolini moest schuil houden in het paleis van Koning Victor Emmanuel. Mussolini zou toen de Italiaanse Ministers, die het plan hadden gesteund, naar Albanië hebben gezonden om in de voorste gelederen aan de strijd deel te nemen. De echtgenoot van Mevrouw Brown kreeg onlangs bevel om Italië te verlaten, waar hij omroeper was van de Columbia Broadcasting System. De radiozager Lugi Vena, die ook uit Italië arriveerde, legde eveneens een dergelijke verklaring af.

DUITSERS GEINTERNEERD.

De Cubaanse immigratie-autoriteiten rapporteerden dat 33 leden der bemanning van het onder bewaring gestelde Italiaanse vrachtschip „Recca" zijn gezonden naar het immigratie kamp „Tiscornia", waar zij voor onbepaalde tijd zijn geïnterneerd (Havanna, (AP) 2.4).

TWEE JOEGOSLAVISCHE SCHEPEN VERGAAN.

Twee van de grootste en weelderigste Joegoslavische passagiersschepen, de „Karadjordje" en de „Prestolonaslednik", zijn heden in de Adriatische Zee bij de Golf van Obrovac op een mijn gelopen en ogenblikkelijk gezonken. Gedurende de laatste week legde de Joegoslavische marine mijnen voor de kusten met het oog op de dreigende oorlog. Tevens werden de schepen teruggeroepen. De bemanningen der beide schepen zijn gered (Beograd, (AP) 2.4).

TYPHUS IN MADRID.

De autoriteiten te Barcelona annuleerden alle verloven voor vertrek naar Madrid met uitzondering voor militairen en maakte bekend, dat verloven slechts bij zeer urgente gevallen zullen worden verstrekt. De maaregelen werden niet openlijk uitgelegd, doch men gelooft, dat deze in verband staan met de onlangs gepubliceerde waarschuwingen, betreffende de verspreiding van typhus in Madrid (Barcelona, (AP) 2.4).

De Amerikaanse Ambassade in Madrid gaf een grote hoeveelheid antityphus serum van het Amerikaanse Rode Kruis aan de nationale instelling, teneinde te helpen in de strijd tegen de typhus die thans te Madrid heerst. De Ambassade hield zelf genoeg over om het personeel en andere Amerikanen ter plaatse te kunnen inenten (Madrid, (AP) 2.4).

ZIJDETEELT IN RUSLAND.

Bij decreet van de Raad van Volkscommissarissen zijn in Zuid Rusland bepaalde collectieve boerderijen aangewezen voor het verbouwen van grondstoffen voor de zijdeteelt.

Dit is volgens het decreet een der voornaamste problemen voor de Sovjet Republieken. Het doel is om de zijdeteelt in vijf jaar tijd met 100% te vermeerderen.

LONDENSE KERKEN WORDEN GEREPAREERD.

Over de 100 gebombardeerde Londense kerken zijn weer in zover gerepareerd, dat zij voor de eredienst kunnen worden opengesteld. Kerken en kerkelijke eigendommen in 400 tot 600 parochies hebben schade geleden en meer dan 70 kerken zijn totaal verwoest. De Anglikaanse bisschop van Londen heeft een oorlogsschade comité opgericht, dat zich belast heeft met de financiëring van mogelijk herstellingen. Drie architecten nemen geregeld de schade op. Wanneer de schade meer dan £ 10.000 en £ 15.000 bedraagt, wordt het gebouw voorlopig niet gerestaureerd. Na de oorlog zullen de bouwwerken van Wren weder in de oude glorie herbouwd worden en daarbij zullen de 18 delen, die door de Wren Sociëteit uitgegeven zijn, waardevolle inlichtingen geven. Deze sociëteit werd in 1923 gesticht om het leven en de werken van den groten architect te bestuderen. Ieder jaar werd een boekwerk uitgegeven met zeldzame tekeningen en nog ongepubliceerde gegevens over het werk van Wren. Veel van het verwoeste is dus door een gelukkige samenloop uitvoerig vastgelegd.

Vele kerken, die niet geheel en al verwoest zijn, hebben toch enorme schade geleden door het verlies van onvervangbare glas-in-lood ramen. De beroemdste ramen, die voor immer verloren zijn, bevonden zich in de eeuwenoude Sint Olavs kerk. De kerk is zelf gespaard gebleven. Gedurig houden wachters toezicht om de brandbommen bijtijds te verwijderen. De kerk heeft ook de grote brand van Londen overleefd.

DE NAZIES ZIJN TEVREDEN OVER DE FRANSE WERKLIEDEN.

De eerste proefnemingen met Franse werklieden in Duitse industrieën zijn geslaagd, volgens een rapport van de Algemene Electrische Maatschappij in Duitsland. Deze maatschappij had 200 werklieden uit Frankrijk aan het werk gezet. Slechts 5% der werknemers beantwoordden niet aan de verwachtingen. 30% voldeden uitstekend en 60% voldoende.

Deze werklieden, die vroeger werkloos of in het leger waren, zijn ondergebracht in barakken. Met zes man in een kamer. De barakken zijn uitgerust met keukens, badkamers, stromend water en ook schuilkelders. Getrouwde werklieden krijgen twee vacanties per jaar; ongetrouwde een. De tijdsduur der vacantie wordt afgemeten naar de afstand van hun woonsteden. De vacanties doorbetaald en het reisgeld tot de grens ontvangen zij gratis.

De Nazies schijnen wel erg overtuigd van hun overwinning, dat zij de jaarvacanties reeds geregeld hebben. Er is echter heel veel kans dat de eerste vacantie niet hoeft gegeven te worden, want dat dan de rollen reeds zijn omgedraaid. De Nazies zullen wel gauw uit de droom geholpen worden, dat zij er slaven op na kunnen houden.

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

17)

— Een jonge, krachtige, athletische vrouw had ze kunnen geven — vooral onder de invloed van een sterke emotie — maar het is naar mijn mening hoogst onwaarschijnlijk.

Poirot was een ogenblik stil.

De ander zei bezorgd: — Begrijpt u?

— Volkomen, zei Poirot. — De zaak wordt nu steeds duidelijker. De moordenaar was een man van grote kracht, hij was een vrouw, hij was zwak, hij was rechts, hij was... Ah! dat is wel grappig!

Hij viel met plotselinge drift uit:

— En het slachtoffer — wat doet hij bij dat alles? Schreeuwt hij, worstelt hij? Verdedigt hij zich?

Hij stak zijn hand onder het kussen en haalde het automatische pistool te voorschijn, dat Ratchett hem de vorige dag getoond had.

Geheel geladen, ziet u, zei hij.

Ze keken om zich heen. Ratchetts klederen hingen aan de hakken in de wand. Op het tafeltje, gevormd door het deksel van de waskom, lagen verschillende voorwerpen. Valse tanden in een glas water. Nog een glas, leeg. Een fles mineraalwater. Een groot flacon en een asbakje, bevattende een sigareneindje en wat verkoolde stukjes papier. Ook twee verbrande lucifers.

De dokter nam het lege glas en rook er aan.

— Hier is de verklaring van de apathie van het slachtoffer, zei hij rustig.

— Verdoofd?

— Ja.

Poirot knikte. Hij nam de twee lucifers op en onderzocht ze zorgvuldig.

— Hebt u een spoor? vroeg de kleine dokter levendig.

— Die twee lucifers zijn van verschillende vorm, zei Poirot. — De een is platter dan de andere. Ziet u?

— Dat is de soort, die je in de trein krijgt, zei de dokter. — In papieren hulsjes.

Poirot voelde in de zakken van Ratchetts kleren. Hij haalde er een doos lucifers uit en vergeleek ze zorgvuldig.

— De rondste is een lucifer, door Ratchett aangestoken, zei hij. — Laten we eens kijken of hij ook de plattere soort had.

Maar een verder onderzoek leverde geen andere lucifers op.

Poirots blikken schoten door de coupé. Ze waren zo helder en scherp als die van een vogel. Men voelde, dat niets aan hun onderzoek kon ontsnappen.

Met een uitroep bukte hij zich en raapte iets van de grond op.

Het was een klein stukje batist, heel fijn. In de hoek was een geborduurde letter H.

— Een dames-zakdoek, zei de dokter. — Onze vriend de hoofdconducteur had gelijk. Er in een vrouw bij betrokken.

— En ze laat, heel gedienstig, haar zakdoek achter, zei Poirot. — Precies als het in de boeken en de films gebeurt — en om het nog gemakkelijker voor ons te maken, is hij getekend.

— Wat een bof voor ons, riep de dokter.

— Ja, hè? zei Poirot.

Iets in zijn toon verbaasde den dokter.

Maar vóór hij om opheldering kon vragen, dook Poirot weer naar de vloer.

Dit keer hield hij een pijpschoonmaker op de palm van zijn hand.

— Het is misschien het eigendom van Ratchett, meende de dokter.

— Er was geen pijp in een van zijn zaken, noch tabak of een tabakszak.

— Dan is het een spoor.

— O, beslist. En weer zo echt handig! Een mannelijk spoor dit keer, let wel! We kunnen niet klagen dat we geen sporen hebben! Er zijn er hier in overvloed. Tussen twee haakjes, wat hebt u met het wapen gedaan?

— Er was geen spoor van een wapen. De moordenaar moet het meegenomen hebben.

— Ik zou wel eens willen weten waarom, peinsde Poirot.

— Ah! De dokter had voorzichtig de pyjamazakken van den dode doorzocht.

— Dit heb ik over het hoofd gezien, zei hij. Hij knoopte de jas los en gooide haar naar achteren.

Uit zijn borstzak haalde hij een gouden horloge. De kast was ruw gedeukt en de wijzers stonden op kwart over enen.

—Ziet u! riep Constantine vurig — Dit geeft ons het uur van de misdaad. Het komt overeen met mijn berekeningen. Tussen twaalven en tweeën 's nachts, zei ik, en waarschijnlijk zowat één uur, hoewel het moeilijk is, nauwkeurig te zijn in zulke gevallen. Eh bien, hier is de bevestiging. Kwart over enen. Dat was het uur van de misdaad.

—Het is mogelijk, ja. Het is zeker mogelijk.

De dokter keek hem nieuwsgierig aan.

— Neemt u me niet kwalijk, monsieur Poirot, maar ik volg u niet geheel.

— Ik begrijp het zelf niet, zei Poirot. — Ik begrijp er niets van, en zoals u bemerkt, hindert het me.

Hij zuchtte en boog zich over het tafeltje, het verkoolde stuk papier onderzoekend. Hij mompelde in zichzelf:

— Wat ik op het ogenblik nodig heb, is een ouderwetse dames-hoededoos.

Dr. Constantine wist niet, wat van deze eigenaardige opmerking te maken. In ieder geval liet Poirot hem geen tijd voor vragen. De deur naar de gang geopend, riep hij om den conducteur.

De man kwam aanhollen.

Wordt vervolgd.

Decoraties.

Op Rio Canario ontvingen hedenmorgen de volgende militairen de hierna te noemen onderscheidingstekenen voor langdurige dienst:
De Gouden medaille ontving:
Adjudant Onder-Officier Administrateur A. J. van den Berg
Infanterist 1e klasse R. C. W. Chatkein.
Infanterist 1e klasse A. Antonia.
De zilveren gesp ontving:
Brigadier C. H. Cannister.
De Zilveren medaille ontving:
Infanterist 1e klasse A. L. van Eyma.
Brigadier J. G. Narain.
Infanterist 1e klasse J. E. van Lierop.
Brigadier H. H. M. Elfrink.
De Bronzen medaille ontving:
Sergeant J. H. Hoffman.
Sergeant H. C. Willemsen.
Brigadier M. H. Verdonk.
Brigadier P. van Rooyen.

WIE IS DE GELUKKIGE?

De hoofdnummers van de trekking der Loterijbond „Fortuna" van vandaag zijn als volgt:

Eerste prijs:	5285
Tweede prijs:	5921
Derde prijs:	3880
Vierde prijs:	7653

„FILM-CONCERT" IN WEST END

Zaterdag om 21 uur.

Enige maanden geleden werd in New York voor het eerst een „Film-Concert" gedraaid, dat in de toonaangevende bladen een zeer gunstig onthaal vond. Gezien het „tableau de la troupe" behoeft ons dit niet te verwonderen.

Wie zal zich Pianist **Brailowsky** niet herinneren na zijn recent bezoek aan Curaçao? Welnu, u kunt hem hier bewonderen in de „Wals Brillante" van **Chopin.** Meer nog dan in de Concertzaal kunt u zijn feilloze techniek bewonderen, dank zij de camera, die u alles meer dan levensgroot en van nabij doet zien.

Zo ziet u — of beter hoort U, zomals men ook een Opera meer moet horen dan zien — den Fransen Grootmeester **Alfred Cortot** in **„Le Coin des Enfants"** van Debussy.

Piatigorsky, 's werelds grootste levende Cellist, de evenknie van een **Pablo Casals,** in een **„Andante en Rondo"** van **Weber.**

Jacques Thibaud, den beroemden Fransen Violist, in **„Malagueña"** van **Albeniz.**

Elisabeth Schumann, die u in het ontroerende **„Ave Maria"** van **Schubert** eraan herinnert, dat zij een der grootste Opera-zangeressen is.

Sakharoff en **Tagliafero,** fameuze Pianiste en Ballet-danseres in de droom-phantasie van **Monpou.**

Ninon Vallin, de talentvolle Franse Altzangeres in **„Les Berceaux"** van **Gabriël Faure.**

En tot slot een kijkje in de beroemde Balletschool van **Serge Lifar, Europa's** grootsten, Balletmeester, met een uitvoering van het schitterende **„Corps de Ballet** en Orkest van de **Franse** Opera."

Oorlogsnieuws.

MASSAWA STAAT OP VALLEN.

Van militaire zijde te Caïro deelt men mede, dat Massawa, de havenstad van Eritrea aan de Rode zee en het laatste grote object van de Britse campagne in Eritrea ieder ogenblik kan vallen (Cairo, (AP) 2.4).

LONDEN HEEFT 13DE BOMVRIJE NACHT.

Door de slechte weersomstandigheden konden de voornaamste aanvallen van de Britse bommenwerpers geen doorgang vinden. Londen had de 13de bomvrije nacht (Londen, (AP) 3.4).

VAN HET ALBAANSE FRONT.

Het Griekse Hoofdkwartier meldt, dat er aan het front enige activiteit is van de artillerie en patrouilles. De Griekse jachtvliegtuigen en het afweergeschut brachten twee drie-motorige vijandelijke bommenwerpers omlaag.

Bij de poging der Italianen om het eerder in de telegrammen genoemde weerstandspunt te heroveren, werden deze met zware verliezen uiteengeslagen. 200 Geweren, 9 machinegeweren, 10 mortieren en een draadloze zender werden in beslag genomen. De gevangenen bevestigden de terroristische activiteiten der zwarthemden, die de Italianen dwingen tot vechten. Op een ander punt aan het front in de bergen werd een kleine Italiaanse ski-groep weggevaagd. Slechts twee ontsnapten, doch werden later gevangen genomen (Athene, (AP) 3.4).

ITALIANEN VERLATEN ERITREA.

Volgens militaire kringen te Cairo

verlaten de Italianen thans Eritrea zo snel zij kunnen. Terwijl de haven Massawa aan de Rode Zee nog in het bezit is van de Italianen, trekken de overblijvende troepen van de slag in ht Kerengebied en van Asmara zich terug in de richting van Addis Abeba. Men zeide, dat deze troepenmacht ongeveer bestaat uit 30.000 à 40.000 manschappen (Cairo, (AP) 2.4).

ITALIAANSE SCHEPEN VERDWIJNEN NAAR DE DIEPTE.

Een communiqué van de Britse Admiraliteit maakte bekend, dat een der Britse duikboten in de Middellandse Zee volgens ontvangen rapporten een Italiaanse duikboot en de tanker „Laura Corrado" van 3.645 ton tot zinken heeft gebracht (Londen, (AP) 2.4).

BUITENLAND.

MATSUOKA VERLAAT ROME.

De Japanse Minister van Buitenlandse Zaken Matsuoka verliet Rome op weg naar Tokio via Berlijn, na een bezoek van drie dagen, waarbij volgens de Italianen een plan is besproken voor het nemen van gezamenlijke actie tegen de Verenigde Staten, ingeval men met genoemd land in oorlog geraakt.

Ciano, alsmede andere hogere politieke en militaire autoriteiten deden Matsuoka uitgeleide aan het station. Tevens waren waren aanwezig diplomaten van de 8 landen, die bij het Driemogendheden-Pact zijn aangesloten, met inbegrip van den Joegoslavischen Ambassadeur. Niettegenstaande de druipende regen bevond zich veel volk langs de straten en juichte den gast toe, toen deze in zijn auto langs reed, waarbij met papieren Italiaanse, Duitse en Japanse vlaggen werd gewaaid (Rome, (AP) 3.4).

DUITS SCHIP OPGEVANGEN.

Een communiqué van de Britse Admiraliteit deelde mede, dat de Opperbevelhebber in Oost Indië rapporteerde, dat het Duitse koopvaardijschip „Bertram Rickmers" van 4.188 ton, dat een poging deed uit Massawa te ontsnappen, door het oorlogschip „Kandahar" werd opgevangen (Londen, (AP) 2.4).

DE ARGENTIJNSE VLEESQUAESTIE.

Een samengesteld Comité van de Senaat en het Huis van Afgevaardigde kwam overeen, betreffende de voorziening in de 4 milliard dollar wet voor leger en vloot, dat hierdoor het kopen van Argentijns vlees en andere buitenlandse producten onder zekere voorwaarden mag worden toegestaan (Washington, (AP) 2.4).

ITALIANEN KRIJGEN EEN GEMAKKELIJKER BAANTJE

Uit Vichy wordt gemeld, dat de geruchten aanhouden volgens welke Italiaanse troepen de werkzaamheden van de Duitse bezettingstroepen in Frankrijk zullen overnemen, terwijl de Duitsers zullen worden gebruikt voor andere doeleinden.

De rapporten konden niet ogenblikkelijk worden bevestigd, doch men beweert, dat de barakken te Parijs voor de aankomst van de Italiaanse troepen worden gereed gemaakt (Vichy, (AP) 3.4).

DE HELLENEN EREN PRESIDENT ROOSEVELT.

De Griekse regering heeft president Roosevelt het ereburgerschap aangeboden. Ook zal hij de gouden medaille van Athene ontvangen. Een der voornaamste straten in Athene is naar hem genoemd.

NIEUWE CANADESE TROEPEN TE GIBRALTAR.

Een nieuw contingent Canadese troepen is te Gibraltar aangekomen. Onder deze troepen bevinden zich vele leden van de „Royal Canadian Engineers Tunnelling Company", die speciaal getraind zijn om in rotsgebergte te werken. Zij zullen gaan werken aan nieuwe verdedigingswerken en aan het aanleggen van een onderaardse stad. Wanneer verdedigingswerken klaar zijn, zal men in staat zijn minstens een beleg van 18 maanden te doorstaan.

WIJ ONTVINGEN

EEN KATHOLIEKE VRAAGBAAK.

Minister van Liberia heeft Nederlandse naam.
Pausen, tanks, voorchristelijke vorstenhuizen uit Azië, de invasie der Lage landen, posttarieven, laatste woorden van U.S.A.-presidenten bijeen.

Voor de luttele prijs van f. 1.50 (75 Amerikaanse centen) koopt men **„the National Catholic Almanac"**, uitgegeven door **„St. Anthony's Guild" (Paterson, New Jersey).** En het is nodig, dat men dit echt practische boek kope, wil men op de hoogte zijn van alles, wat van dichtbij en heel in de verte te maken heeft met de Katholieke Kerk en zelfs heel veel wat er niets mee te maken heeft.

De geloofsleer, alle ketterijen, sacramenten en sacramentaliën worden in het kort, maar juist beschreven. De kerkelijke geschiedenis van alle landen en streken der wereld, maar ook de geschiedenis van de huidige wereldoorlog met de invasie der Lage Landen en de val van Frankrijk. Men leest het doen en laten van den regerenden Paus, hoeveel hij weegt, wat zijn liefhebberijen zijn en wat hij deed voor de vrede. Op echt Amerikaanse wijze wordt alle wetenswaardigheid naar boven gehaald van het kleinste tot het grootste.

Het is een katholieke almanak en daarom wellicht zo algemeen. De snelheid van de wind over alle delen der aarde wordt medegedeeld, maar ook de veelvuldigheid der problemen in dit huidig tijdsgewricht. Het is een Amerikaanse almanak en daarom geeft het met een zakelijke en verbluffende openhartige eerlijkheid alles weer, wat er te koop is in de wereld. Koningen en Presidenten, de tijden voor en na Christus, geldwezen, revoluties, geboorte- en sterfte-statistieken, verdragen en pacten, alles staat er in.

Wist u dat de militaire tank, die door de Nazies in deze oorlog zo geperfectioneerd is, oorspronkelijk een uitvinding is van een Engelsman, van Mr. E.D. Swinton in 1914. En dat de duikboot, de rampzaligste bevechter van de vloten der Verenigde Staten en Engeland, een uitvinding is van den Amerikaan John P. Holland in 1900.

Talrijke aardige biezonderheden staan er in het boek. De negerrepubliek Liberia heeft een buitengewoon en gevolmachtigd gezant bij de H. Stoel en deze draagt een door en door Nederlandse naam: Corneille Bosman Van Oudkarspel.

Over het Apostolaat ter Zee staat zoveel te lezen, dat wij er om durven wedden, dat zelfs de volijverige Plaatselijke Aalmoezenier van het Apostolaat ter Zee, alhier, er uit zo kunnen leren, wat toch zeer boud gesproken is.

Letterlijk alles staat in dit handig uitgegeven boek. Je prakkizeert je gek om iets te vinden, dat er niet in staat.

De laatste woorden van de presidenten der Verenigde Staten kunt u er in lezen. Ulysses S. Grant zeide: „water" en John Adams: „onafhankelijkheid voor eeuwig".

800 bladzijden vol gestampt met interessant nieuws.

DE BEVOLKING VAN CURAÇAO.

Bevolking Bovenwinden gaat achteruit.

Aan het boek „The European Possessions in the Caribbean Area" ontlenen wij nog het volgende over de bevolking.

De totale bevolking van het Gebiedsdeel nam toe van 35.027 in 1870 tot 101.021 in 1938; deze vermeerdering is uitsluitend te danken aan de bevolkingstoename op Curaçao, Aruba en in mindere mate op Bonaire, want op de Noordelijke eilanden is de bevolking in die jaren minder geworden (van 6575 in 1870 tot 4532 in 1938).

Zowel in 1870 als in 1938 woont 60% van de totale bevolking op Curaçao, de meesten in het handels-en industrie-centrum van Willemstad en omstreken.

In 1938 was de bevolking van Curaçao tweemaal en die van Aruba driemaal toegenomen vergeleken met 1915, hetgeen hoofdzakelijk aan de olie-industrie te danken is. De bevolking van Bonaire bereikte in 1921 een hoogtepunt van 8888, maar nam daarna af tot 5536 in 1938, omdat heel veel mensen naar Curaçao en Aruba emigreerden om daar in de olie-industrie te werken.

Schematisch zijn de bevolkingsgegevens a.v.:

Curaçao 20.844 (1870); 33.677 (1915); 62.798 (1938).
Aruba 3.792 (1870); 9.204 (1915); 28.155 (1938).
Bonaire 3.816 (1870); 6.592 (1915); 5.536 (1938).
St. Maarten 2.853 (1870); 3.202 (1915); 2.202 (1938).
St. Eustatius 1.890 (1870); 1.431 (1915); 1.121 (1938).
Saba 1.832 (1870); 2.488 (1915); 1.209 (1938).

In 1937 was het geboortecijfer voor het Gebiedsdeel 32.2 per 1000 en het sterftecijfer 10.84 per 1000. Betrouwbare gegevens, uit welke rassen de bevolking is samengesteld, zijn niet verkrijgbaar, maar kleurlingen maken hiervan het grootste deel uit, waarschijnlijk 80 à 90% van de totale bevolking. Op de drie Noordelijke eilanden, vooral op Saba, zijn in verhouding meer blanken dan op de Zuidelijke eilanden en is Engels de voornaamste taal. Op de Zuidelijke eilanden spreken de kleurlingen en de oudere blanke bevolking een merkwaardige taal, die bekend staat als Papiamento en samengesteld is uit een mengsel van voornamelijk Spaans (volgens sommigen Portugees); verder wat Nederlands, Portugees en Engels. Gedurende en na de Wereldoorlog, en vooral sedert ongeveer 1930, zijn vele gekleurde immigranten uit de omstreken naar Curaçao en Arnba gekomen om er in de raffinaderijen of op de kaden te werken.

Ook Syriërs, Hindoes, Chinezen, Portugezen van de Azoren en Madeira en blanken uit Nederland, Engeland, de Verenigde Staten, Venezuela, Colombia, etc., zijn naar deze twee eilanden getrokken waardoor men er een zeer cosmopolitische bevolking aantreft.

Correspondentie uit Londen.

„In de zogenaamde „Brand van Londen" aan het eind van het afgelopen jaar, leden verschillende bekende uitgevers-maatschappijen schade, o.a. het huis van Simpkins, welk huis de grootste firma is in het Verenigde Koninkrijk, dat in het groot boeken distribueert. Iedere boekhandelaar in Engeland en Wales van welke grootte ook, had een rekening met deze firma. Dit was een voordeel voor den boekhandelaar, die verschillende boeken kon kopen, uitgegeven door verschillende maatschappijen, op gunstige voorwaarden.

Het was tevens voordelig voor den uitgever, daar hij ervan onthouden werd om een hoop kleine pakjes te maken en daardoor het risico te lopen om in schulden te geraken.

De aandeelhouders van de firma **Simpkin Marshall Limited** — om de volledige naam te noemen — hebben besloten om de zaak niet verder te drijven, doch deze is overgenomen door personen, die zijn geïnteresseerd in de boekhandel, en zeer klein ongerief is daarom veroorzaakt aan boekhandelaren en uitgevers, dank zij een onlangs opgerichte maatschappij genaamd Book Centre, Ltd., en de welwillende medewerking van **Messrs. W. H. Smith & Sons, Ltd.,** welker hoofdbezigheid die is van nieuwsagenten op grote schaal, hoewel zij bovendien nog een buitengewoon grote zaak drijven door het in het groot en in het klein boeken te verkopen. De staf, met ongeëvenaarde kennis in het vak, is ook opgesloten in het nieuwe bedrijf. Uitgevers houden geen grote voorraden boeken in hun Londense kantoren, zodat er niet zoveel boeken als men wel zou denken door het vuur zijn vernield.

Er zijn ook niet zoveel uitgeverskantoren meer in Paternoster Row als 30 of 40 jaar geleden, aangezien vele zijn overgebracht naar andere delen van Londen. Simpkins was in staat een zeer grote voorraad boeken van allerlei soort in midden Londen te houden, doch geen zeldzame exemplaren, en de meeste, zo niet alle, waren te vervangen.

Gelukkig zijn Simpkins' grote doch vriendelijk concurrenten — Messrs. W. H. Smith & Sons, Ltd. — nog intact. Door het agentschap van deze Firma van uitgevers worden dagelijks nog boeken verzonden, niet alleen naar alle uithoeken van de Britse eilanden, doch ook naar iedere uithoek van de wereld, daar Engeland op zee nog steeds de baas is.

Op Curaçao zou men kunnen denken, dat dit nieuws een weinig gezocht is en slechts matig interessant — een kleine paragraaf in de geschiedenis van de hedendaagse strijd voor de vrijheid; maar, het is een feit, dat indien het verhaal overal verteld kon worden, men zou bemerken, dat er haast geen hoek is in de wereld, waar het nieuws niet van persoonlijk belang is voor iemand. Het is in het belang van eenieder, die ooit de gelegenheid heeft gehad om een boek uit Engeland te bestellen. Zelfs indien het boek werd besteld van een kleinen boekhandelaar in een kleine stad op het land, is het zeer waarschijnlijk, dat de bestelling van hand tot hand is gegaan tot zij eindelijk het beroemde warenhuis van Simpkin Marshall bereikte.

Bij de vele vertakkingen van het bedrijf had deze firma een grote export van boeken, en verzond zij week na week grote consignaties over de zeven zeeën. Indien een van onze lezers een boek in zijn bezit heeft, dat uit Engeland werd verkregen, kan hij er nu naar kijken met nieuwe trots, met de kennis, dat het waarschijnlijk afkomstig is van de planken van deze grote firma, die een van de slachtoffers is geworden van Hitlers verlangen naar macht.

Wij putten troost uit de overweging, dat, gelijk Simpkin Marshall letterlijk zal herrijzen uit haar as om iets beters te worden dan vroeger, Europa evenzeer zal opstaan uit de tegenwoordige nood, herschapen en herleefd, als resultaat van de vuurproef, die het thans doorstaat."

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Naar uit Beograd wordt medegedeeld, heeft Vladimir Macek, de Leider der Kroatische Boerenpartij zijn benoeming als Vice-Premier aanvaard.

Macek verklaarde, dat hij is toegetreden tot de nieuwe Regering, zodat Joegoslavië thans een is op dit critieke ogenblik, dat een oorlog met Duitsland dreigt.

In tegenstelling tot de Duitse berichten blijkt de Duitse minderheid zich te scharen achter de Joegoslavische Regering. Alle nieuwsbladen lieten uitkomen, dat twee telegrammen door de Leiders der Duitse minderheid werden gezonden aan Koning Peter. Deze minderheid woont voornamelijk bij de grens met Hongarije en bestaat ongeveer uit 513.000 Duitsers. Een telegram luidde: **De Duitse minderheid van het Koninkrijk Joegoslavië betuigt op dit historisch ogenblik volkomen trouw aan den Koning."**

Uit Londen bericht de Inlichtingendienst van het Luchtvaart Ministerie, dat gedurende Maart in het Midden Oosten 178 Italiaanse vliegtuigen werden vernield. Dit getal zou nog groter geweest zijn, indien de Italianen meer vliegtuigen ter beschikking hadden. Bij verschillende gelegenheden rapporteerden de piloten die terugkeerden van de strijd in Oost Afrika, dat men geen vijandelijke vliegtuigen gezien had.

In Griekenland en Albanië zouden gedurende de afgelopen maand in totaal 98 Italiaanse vliegtuigen zijn vernietigd. De verliezen van de Raf daarentegen bedragen slechts 19, terwijl 4 piloten gered werden.

Deze verliezen werden door de Engelsen geleden bij ongeveer 700 luchtaanvallen die gedurende de Maart in het Midden Oosten werden ondernomen.

Volgens Berlijn werd in Noord Afrika door Duitse en Italiaanse eenheden de plaats Agedabia ingenomen en Zuetina bereikt. Volgens de Duitsers zouden de Engelsen haastig naar het Noorden terugtrekken. Er zoude vangenen gemaakt zijn, terwijl e langrijke hoeveelheid motorrij zou zijn buit gemaakt.

NAPOLEON EN HITLE

Nappie stommelde in zij

De overbrenging van het sto overschot van den zoon van Nap naar Parijs enige tijd geleden, w lemaal niet naar de zin van de zenaars. De huisvrouwen moppe „als Hitler ons toch wat geven had hij ons dan maar wat aardap gestuurd" en anderen hadden liev had, dat hij hun zonen en echtge naar huis had laten gaan.

Over het bezoek van Hitler a graf van Napoleon lopen vele v len o.a. moet er een tweegesprek ben plaatsgevonden van de volg inhoud: „Wat denk je van mijn tocht in Polen?" vroeg Hitler aa beroemden krijger.

„Dat was niet slecht uitgedacht" woordde Napoleon uit de diepte zijn graf.

„Wat zeg je van mijn inval in gië en Nederland?"

„Ik geef toe, dat je een bewijs verd heb van voldoende mil strategie".

„En van mijn veldtocht in F rijk".

„Natuurlijk, het was geweldig"

„En van mijn bombardemente Londen en mijn voorbereidingen de invasie in Engeland?"

Napoleon gaf geen antwoord.

„Heb jij daarover niets te zegg Geen antwoord.

„Geef nu een antwoord"

Het bleef stil. Toen hoorde hij stommel in de tombe.

„Wat doe je daar?" riep Hitler stig.

De grafstem antwoordde.

„Ik ben bezig in te schikken dan je naast me komen liggen."